

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 septembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 09 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Gîrneț Vladimir xxxxx, născut la xxxxxx, domiciliat în satul xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 26.05.2020 – 09.06.2020;

Instanța de apel: 27.06.2020 – 24.09.2020;

Instanța de recurs: 17.12.2020 – 17.03.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 09 iunie 2020, Gîrneț Vladimir a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul inculpatului Gîrneț Vladimir în beneficiul statului suma de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a se pronunța în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Gîrneț Vladimir la data de 24 septembrie 2019, aproximativ la ora 21⁵⁵ a intrat cu acordul proprietarului în domiciliul vecinului său Căpățîna Sergiu, amplasat în r-nul xxxxxxxxxx, unde se afla concubina sa Vancea Olga, ca urmare a unui conflict izbucnit între acesta și concubina sa, urmărind scopul săvârșirii violenței în familie în privința unui membru al familiei, a scos din buzunar un cuțit, pe care îl avea asupra sa și cu care i-a aplicat concubinei o lovitură în coapsa piciorului stâng, cauzându-i astfel potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 18 martie 2020, o plagă tăiată – înțepată a coapsei stângi, cu lezarea arterei rurale, hematom

masiv a coapsei stângi care au fost cauzate cu un obiect ascuțit – tăietor, care se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

În drept, fapta inculpatului Gîrneț Vladimir a fost calificată juridic ca infracțiune prevăzută de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, conform semnelor: violență în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei ce au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Gîrneț Vladimir prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

3.1 În motivarea apelului avocatul Covaliov Vitali a indicat că:

- inculpatul a recunoscut vina și a solicitat prin cerere examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, inculpatul nu a încălcat restricțiile impuse în faza de urmărire penală și de instanța de judecată, are la întreținere un copil minor, respectiv este posibilă stabilirea în privința inculpatului a pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 septembrie 2020 a fost respins apelul avocatului Covaliov Vitali în numele inculpatului Gîrneț Vladimir, și menținută sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 09 iunie 2020.

4.1 Instanța de apel a concluzionat că: prima instanță judecând cauza în procedură simplificată a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta inculpatului Gîrneț Vladimir corect a fost încadrată judiciar ca infracțiune prevăzută de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, după indicii: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, ce a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar vinovăția acestuia în comiterea faptei prejudiciabile imputate pe deplin și-a găsit confirmarea.

Instanța de apel verificând legalitatea sentinței sub aspectul criticii, a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Gîrneț

Vladimir a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare.

Instanța de apel analizând materialele dosarului, a reținut că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Gîrneț Vladimir prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia.

Întru justificarea alegerii pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani în privința inculpatului Gîrneț Vladimir, au servit drept temei ansamblul de circumstanțe în care au fost săvârșite acțiunile de violență fizică manifestate de inculpat în privința părții vătămate cu utilizarea unei arme, care este un mijloc periculos pentru viața și sănătatea persoanelor, gravitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate, cât și circumstanțele ce caracterizează persoana inculpatului Gîrneț Vladimir, respectivele circumstanțe denotă cu certitudine că corectarea și reeducarea inculpatului nu va fi posibilă cu stabilirea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei.

Argumentele avocatului indicate în apel și susținute în ședința de judecată precum că prima instanță a stabilit inculpatului Gîrneț Vladimir o pedeapsa prea aspră instanța de apel l-a respins, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și va fi în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea acestuia, cât și la descurajarea pe viitor în aplicarea violenței fizice în privința membrilor de familie.

Neîntemeiate au fost reținute și afirmațiile părții apărării precum că în privința inculpatului poate fi aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art.90 Cod penal, în acest sens instanța de apel a menționat, că potrivit practicii judiciare constante suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții, cât și dacă se ajunge la concluzia că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

În rezultatul analizei întregului material caracterizant al inculpatului Gîrneț Vladimir anexat la dosarul penal, s-a ajuns la concluzia că nu este posibil de a fi atins scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a

acestuiia fără executarea reală a pedepsei stabilite, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu fapta comisă și urmările prejudiciabile survenite, este prea blândă.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 5, 6 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care al recunoaște vinovat pe Gîrneț Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, fiind-ui stabilită o pedeapsa non-privativă de libertate.*

5.1 *În susținerea recursului avocatul Covaliov Vitali a invocat că:*

- condamnarea lui Gîrneț Vladimir la pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu executare a reală a închisorii o consideră severă nu are nici un suport legal și întemeiat și contravine totalmente cu normele legale în acest sens;

- concluzia primei instanțe la stabilirea inculpatului Gîrneț Vladimir unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis, o consideră nefondată și neargumentată;

- ținând cont de circumstanțele cauzei, inculpatul Gîrneț Vladimir a recunoscut vina și a solicitat, prin cerere, acceptată de instanța, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, de comportamentul inculpatului pînă și după săvârșirea infracțiunii, inculpatul nu a încălcat restricțiile puse la faza de urmărire penală și de instanța de judecată, are la întreținere un copil minor, consideră că este posibilă stabilirea în privința lui Gîrneț Vladimir unei pedepse cu aplicarea art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului Gîrneț Vladimir, cu stabilirea acestuia unui termen de probă;

- consideră că de prima instanță nu au fost luate în considerare circumstanțele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, cum ar fi recunoașterea vinovăției, faptul că Gîrneț Vladimir are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicilor narcolog, psihiatru, celibatar;

- consideră că nu poate fi reținut ca un argument a primei instanțe invocat în sentință, precum că inculpatul Gîrneț Vladimir nu a conștientizat caracterul penal al acțiunilor sale. Consideră că în cazul respectiv scopul pedepsei putea fi asigurat și prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate;

- consideră că instanțele de judecată la pronunțarea sentinței și a deciziei cu o pedeapsă destul de aspră, nu a contat pe prevederile art.5

CEDO, care stipulează că orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția unor cazuri și potrivit căilor legale;

- consideră că în urma unei analize mai profunde a tuturor circumstanțelor cazului menționat și a personalității inculpatului Gîrneț Vladimir, instanțele judecătorești dispuneau de temeiurile legale de a-i aplica o pedeapsă mai blîndă de cît cea care este supusă contestării cu acest recurs, fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blînde;

- consideră că nu s-au respectat condițiile art.385 alin.(1) pct.6), 7), 8) Cod de procedură penală;

- consideră că decizia instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiul că la pronunțarea hotărârilor în cazul dat, nu s-au respectat prevederile art.427 alin.(1) pct.5), 6) Cod de procedură penală, cauza fiind judecată în primă instanță și în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, precum și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în

drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia, prin prisma pct.6) și pct. 5) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar cauza a fost examinată cu prezența tuturor participanților la proces nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul reține, că de fapt că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunii inculpatului însă critică decizia instanțelor de fond numai cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, invocând că pedeapsa închisorii este nefondată și neargumentată, în opinia recurentului fiind necesară aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului și temeiurile de drept invocate, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele inferioare, Colegiul penal consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Colegiul penal consideră că soluția instanțelor inferioare este una justificată, deoarece pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Or, studiind textul sentinței constată că prima instanță a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Gîrneț Vladimir, menținută și de către instanța de apel, atât sub aspectul naturii cât și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Colegiul penal constată că, prima instanță a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apelul declarat de avocatul Covali Vitali în numele inculpatului fiind corect respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

În context, Colegiul penal constată, că conform ordinii stabilite pentru prima instanță, luând în considerație prevederile articolelor 6, 7, 61, 75, 78 Cod penal, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului Gîrneț Vladimir pedeapsa, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, și instanța de apel corect a susținut poziția aleasă de prima instanță, reieșind din faptul că inculpatul Gîrneț Vladimir a comis o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior nu a fost atras la răspundere penală, nu este încadrat oficial în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează

satisfăcător, are un copil la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, în familie există patologie legată de abuzul social, potrivit anchetei sociale și evaluarea inițială din 27 ianuarie 2020. Iar pentru luarea tuturor măsurilor pentru protejarea victimei de acțiunile violente manifestate împotriva acesteia, cât și în scopul aplicării unei pedepse suficient de aspre pentru a descuraja violența în familie, justificat și echitabil a stabilit inculpatului Gîrneț Vladimir pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani.

Prin urmare, nu este echitabil de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, deoarece aplicând prevederile articolului dat, nu va putea fi atins scopul de corectare a inculpatului Gîrneț Vladimir și nici scopul de prevenire în comiterea infracțiunilor atât din partea inculpatului cât și al altor persoane.

Ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, astfel argumentele recurentului privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal de către instanțele judecătorești sunt neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs precizează că argumentele expuse de recurent întru casarea deciziei recurate sunt declarative și neîntemeiate, or criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor

furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal precizează că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărârii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Gârneț Vladimir xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda